

Gelecek kesişimseldir - queer alanlar

Üçüncü kez queer-kesişimsel, ticari olmayan bir Onur Yürüyüşü için bir araya geliyoruz. Bu yılın sloganı: Queering Spaces. Kendinize şu soruyu sorabilirsiniz: "Mekanların queerlikle ne ilgisi var? Cinsiyet ve cinselliğin mekanlarla ne ilgisi var?"

Pek çok insan doğal olarak mekânlarda hareket eder, bağlama bağlı olarak mekânlara girer ve çıkar. İşe, üniversiteye, okula gidiyorlar. Öğleden sonra mağazalara giderler, gölde ya da bir barda arkadaşlarıyla buluşurlar. Akşam eve gidiyorlar ya da kulübe geçiyorlar. Değişen alanları neredeyse hiç fark etmiyorlar. Ancak queer bireyler için, ihtiyaçlarına bağlı olarak mekânları özgürce ve tehlikesiz bir şekilde kullanabilmek o kadar da doğal değildir. Günlük hakaretler ve tacizler, birçok queer bireyin kamusal ve hatta özel hayata katıldıklarında yaşadıkları deneyimleri karakterize etmektedir.

Bu noktada, mekânlarda sadece queer bireylerin bu tür şiddete maruz kalmadığını vurgulamak bizim için son derece önemlidir. (cis) Kadınlar da spesifik şiddete maruz kalmaktadır. Sömürgeci ve ırkçı şiddet sistemleri yüzyıllardır BIPOC insanları ve göçmenleri etkilemektedir. Tüm toplum ve mimari konseptimiz, engelli insanları dışlamak için yapılmış gibi görünüyor. Mekânlara erişim, nihayetinde o mekândaki baskın çoğunluk ile aynı dili konuşma, aynı bedene sahip olma, aynı sözde kökene sahip olma, aynı şekilde davranma ve aynı olma becerisine veya iznine bağlıdır.

İlerleyen bölümlerde belirli queer deneyimlerden bahsetmeye devam edeceğiz. Lütfen "queer olmanın" "beyaz, Hristiyan, bedenli olmak" ile aynı şey olmadığını unutmayın. Queer yaşam gerçeklikleri başka birçok gerçeklikle kesişir.

HS-Mittweida ve LAG Queeres Netzwerk Sachsen işbirliğiyle Saksonya'da queer-düşmanı şiddet üzerine yapılan ilk çalışma 2019 yılında yayımlanmıştır (Kaynak 1). 267 katılımcının neredeyse tamamı cinsiyetleri veya cinsel kimlikleri nedeniyle şiddete maruz kalmıştır. Şiddet bizi fiziksel, psikolojik, yapısal ve kurumsal olarak etkileyebilir, canımızı yakabilir. Şiddet mekânlarda ve yerlerde gerçekleşir. Karanlık korkusu, eve gitme korkusu, yalnız kalma korkusu ya da sadece yanlış zamanda yanlış yerde olma korkusudur. Hepsi queer gerçekliğin bir parçası. Ancak, bu sadece fiziksel alanlarla ilgili değildir.

Aileyi ataerkil, sosyal bir alan olarak erken yaşta öğreniyoruz. Biz queerlerin çoğu, ebeveynlerimizin ve toplumun cis-heteronormatif beklentileriyle büyüyoruz. Kimliğimiz nedeniyle açılmaktan veya aile içi şiddete maruz kalmaktan korkuyoruz. Sınıf grupları, spor kulüpleri, sözde arkadaş grupları - çocukluk ve ergenlik döneminde gönüllü olarak seçemediğimiz tüm sosyal alanlar. Kendimize şunu sorarız: Buraya nasıl uyum sağlayabilirim? Nasıl normal olabilirim? Ancak toplum bizi hala "özel" ve "farklı" olarak algılasa nasıl normal olabiliriz? Her fırsatta cis heteronormatif saçmalıklarla karşı karşıya kalıyoruz: Nasıl ilişki kurmamız ve seks yapmamız gerektiği, nasıl giyinmemiz ve nasıl konuşmamız gerektiği. Hiçbir yerde yazılı olmayan tüm kurallara uymadığımız takdirde cezalandırılıyor. Bu bakışlarla, hoş olmayan yorumlarla, hakaretlerle veya yumruklarla olabilir. Tabii bizi öldürmezlerse. Nisan 2018'de Saksonya'nın Aue kasabasında üç neo-Nazi

tarafından öldürülen 27 yaşındaki Christopher W. gibi. Sanki bir çılgınlık içindeymiş gibi, onu dizginlemeden dövdüler. 20 dakika boyunca.

Özellikle kırsal bölgelerde, havalı insanlarla tanışmak için alternatif yollar genellikle eksiktir. Queer spor ve eğitim projeleri yok. Varsa da bir sonraki büyük kasabadadır. Bu tür yerler genellikle kilometreler boyunca gidilebilecek tek yerdir. Saksonya ve Almanya'nın diğer bölgelerindeki gerçekten harika [ironi] altyapısı ile bu durum özellikle karmaşık. Hiçbir Chemnitz'li "ICE ile Berlin'e gidiyoruz" diyemedi ve bu Saksonya'nın üçüncü büyük şehri için geçerli... Hayatta kalmak için bu kadar önemli olan bu yerler ve projeler devlete ve onun mali desteğine bağımlı hale geliyor ve daha sonra destek kesiliyor. Gerede e.V. Dresden'in queer eğitim projesine bakın. Okullardalar ve sadece geçen yıl 1.000 öğrenciye ve yaklaşık 700 öğretmene, eğitimciye ve uzmana eğitim vererek queer konularında farkındalıklarını artırdılar. Bu yıldan itibaren finansman iptal edilmiştir. Aynen böyle. Eyalet eylem planı sayesinde sanırım. Evet, hepsi bu, ne olacak [ironi]...

Tekrar teşekkürler, Sucksen! [Gerede e.V.'nin şu anda gerçekleştirebildiği birkaç proje sadece Dresden şehri tarafından mümkün kılınmaktadır. Doğu Saksonya'da kuir eğitim şimdilik ölüdür (öldürülmüştür).

Çoğu zaman tek seçenek özel alanlara, gizliliğe, dolaba çekilmektir.

Ancak queerler, alanları kendilerine mal etme, onları daha queer hale getirme ya da kendi alanlarını açma konusunda ustadırlar. Stonewall Inn gibi ünlü örnekleri, balo evlerini ve tüm balo dünyasının kendisini, Berlin'in queer evlerinin, seyir alanlarının ve fleplerinin işgallerini düşünelim. Genellikle gizlilik içinde var olan ve işleyen yasadışı alanlar. Kendi kodları vardı. Sürekli tetikte olmak zorundaydılar ve queer-düşmanı devlet ve toplum tarafından saldırıya uğradılar. Ancak, tüm ihtiyat ve tehlikeye rağmen, toplumun geri kalanından farklı işleyen yerler de yarattılar. Cis-heteronormatif beklentilerin artık geçerli olmadığı, queer insanların açıkça flört edebildiği, sevebildiği, sevgi alışverişinde bulunabildiği ve sevişebildiği bir yer. Disarinin gürültüsünden koruyan, görece güvenliğin ve kendini geliştirebilmenin mekanları. Bugün muhtemelen güvenli alanlar hakkında konuşuyor olurduk. Kendisi de eşcinsel olan Michel Foucault ve queer teorinin diğer öncüleri muhtemelen heterotopyalardan, yani ana akım toplumun ötesinde, basitçe farklı işleyen 'başka yerlerden' bahsederlerdi.

Ve bunun positif yönü? Bu alanları sadece geçmişte bulmuyoruz! Bugün de varlar ve özellikle Leipzig'de son zamanlarda sayıları giderek artıyor. Yaşasın! Açıkça queer ve ticari olmayan alanlardan sadece birkaçını saymak gerekirse: Bubble Bar, Querbeet'teki Queerbeam serisi gibi kısa süreli yerler, Mart ayında işgal edilen ve ne yazık ki hızla boşaltılan Antischocke, Candy Krush, Pixi, Rosa-Linde, buradaki demo ve bağlı atölyeler, buluşmalar ve paneller ve eskiden var olan, yeni ortaya çıkan, tekrar tekrar canlandırılan birkaç tane daha. Bu alanlar sığınmak, inzivaya çekilme, kutlama, flört etme, birbirimizle sohbet etme, cis-heteronormatif patriyarkanın ortadan kaldırılmasını planlama ve sadece olduğumuz gibi - queer - gelme yerleri sunuyor.

Leipzig dışında da pek çok yer vardı ve var. Onlarca yıllık bağlılıkla ortaya çıkmış, queerler tarafından inşa edilmiş ve bazen militanca mücadele edilmiş ve devlet tarafından temizlenmişlerdir. Öne çıkan iki örnek Liebig34 veya çeşitli AIDS sığınma evleri olabilir. Bununla birlikte, queer alanlar hala sürekli saldırı altındadır - baskıcı devlet yetkilileri,

Naziler, sözde "sivil toplum" ve aynı zamanda solcu maçolar tarafından. Queerfeminist güvenli alanlara yönelik sol-içi şiddetin özellikle üzücü güncel bir örneği Polonya'daki Syrena kolektifidir: orada, sözde "solcu" saldırganlar komşu projeyi şiddet kullanarak tahliye etmiş ve ele geçirmişlerdir. Anti-feminizm ve queerfobi nedeniyle polisin yıllardır yapamadığı bir şeyi yaptılar. Bu yüzden queer alanlar her zaman aynı anda hem savaşmak hem de savunmak anlamına gelir.

Ancak, mekânları queer(er) hale getirmek, mekânları dönüştürmek veya yeniden biçimlendirmek anlamına gelmemelidir. Polisin küçük bir gökkuşağı ile boyanmasıyla yetinmek istemiyoruz. Rewe'ye, dışarıya gökkuşağı bayrakları asıyorlar diye teşekkür etmeyi reddediyoruz. FDP eşcinsel oylarla hükümete girdiğinde mutluluk partilerini kutlamıyoruz ve koalisyonun seçim vaatlerine en acı şekilde gülüyoruz. Odaları queer boyamak istemiyoruz. Trans* ve non-binary bireylerin "yeni bir trend" olarak adlandırılmasının anlamı nedir? Siyah ve POC queer'ler tarzlarının, kültürlerinin, dans stillerinin ve ev ve balo salonu kültürlerinin moda idealleri olarak kabul edilmesiyle ne yapsınlar? Biseksüellere, engelli queerlere ya da inter* kislere aslında "bir şekilde normal" olduklarına dair güvence verildiğinde, iki cinsiyetli gerçeklikte ne değişir? Neyin tanımı, neyin takdiri? Nereye? Kimden?! Tüm bu sözde dayanışmaya ihtiyacımız yok!

Queerlik bizim için derin bir değişim anlamına geliyor. Bir şeyi queer(er) yapmak, şeylerin en içteki ataerkil anlamını tersine çevirmek anlamına gelir. Heteronormativitenin her zerresini evimizden atmak istiyoruz. Liberal kapitalizmin kokuşmuş kalıntılarını odalarımızdan temizlemek istiyoruz. Fiziksel ve hayali her alana yayılmak ve queer'ler olarak sürekli büyüyen renkli bir inşaat köpüğü gibi yayılmak istiyoruz. Ta ki alanımızda ırkçı ve müktedirci saçmalıklar için bir parçacık bile yer kalmayana kadar.

Eşcinsellik bir savaş ilanıdır! Queer yaşam ve varoluşun sınırsız alana ihtiyacı vardır. Ve biz bu alanları istiyoruz, alanları alıyoruz, sahneye çıkıyoruz, saraylar inşa ediyoruz ve queerliğimiz eski güç yapılarını dümdüz edene kadar yolumuzu buldozerle açıyoruz. Evleri bize verin ki biz de onları dağıtabilelim! Parlamentoları bize verin ki onları bir kulübe dönüştürebilelim! Bize sokakları verin ki onları yarılalım ve kargo bisikletlerimizle yeni yollar açarken her polis arabası kuma gömülsün. Bize sınırları verin, sınırları ve ülkeleri bize verin, biz de onları yakıp yıkalım. Bize aileyi verin onu yeniden güzelleştirelim, bize kırsal alanları verin ondan güvenilir ağlar inşa edelim, bize sözde pazarı verin onu çöpe atalım. Bize istediğimiz kadar yer verin!

Ve eğer tüm bunları bize vermek istemiyorsanız... o zaman gelip sizden alırız. Bunu nasıl yapacağımızı biliyoruz çünkü yüzyılı aşkın bir süredir bunu defalarca yaptık.

Gelecek kesişimseldir - queer alanlar!

Kırsal kesimde queer(ler) - alanlar yaratın, paylaşın, finanse edin!

Queer yaşam büyük şehirlerin dışında da mevcuttur ve çeşitlilik göstermektedir. Görünürlük, köylerde, nüfus yoğunluğunun düşük olduğu bölgelerde ve küçük kasabalarda birçok çakıl taşının yuvarlanmasına neden olur. Ancak görünürlük her zaman farklı seviyelerde güvenlikle el ele gitmelidir, aksi takdirde sadece ufak bir nokta olarak kalır. Bu sadece yerel dayanışmayı ve büyük şehirli queer'lerin dayanışmasını değil, aynı zamanda queer yapıların sürekli olarak sağlamlaştırılmasını, yerel bağlılığın ve yerel çalışmanın güvence altına alınmasını ve bunların altyapılar aracılığıyla pekiştirilmesini gerektirir. Küçük yerlerdeki kuirler bazen bunu tek başlarına yapamazlar, kuir olmayanların da dayanışmasına ihtiyaç duyarlar.

Alan yaratma: Queer insanların da küçük yerlerde yaşadığını kabul etmek önemlidir - kulağa sıradan gelebilir, ancak bu çok önemlidir. "Bizde böyle insanlar yok" demek, herhangi bir dayanışmayı daha tomurcuk iken keser. Gerekli olan queer varoluşu ve yaşam gerçeklerini temelden kabul etmektir; bilgi edinme, savuma, eğitim ve duyarlılaştırma çalışmaları ile. Burada pratik dayanışma, diğer şeylerin yanı sıra, konuşmalarda bilinçli olarak konumlanmak, kütüphanelerdeki stokları queer literatürü içerecek şekilde genişletmek, el ilanları dağıtmak ve okullardaki çerçeve müfredatı açıkça queer eğitimi içerecek şekilde genişletmek anlamına gelir. Bu, insanların dışarı çıkmalarını ve kendi belirledikleri bir hayatı yaşamalarını kolaylaştıran soyut alanlar ve atmosferler yaratır. Queer olmayan grup ve kuruluşların yerel CSD'leri desteklemesi ve birlikte gösteri yapması önemli sinyaller gönderir.

Yer açın: Her küçük kasabada bir queer merkezi ve bir queer gençlik grubu olmayabilir, bunun için para ve alan da olmayabilir. Burada pratik dayanışma, barlarda, okullarda, gençlik kulüplerinde ve kültür merkezlerinde düzenli toplantılar için alan sağlamak ve toplantıları kolaylaştırmak anlamına gelir. Bu, hizmetler için yer arayan mobil danışmanlık hizmetleri için bu çok önemlidir. Bu aynı zamanda, özellikle tıbbi altyapı için queer bir bakış açısı geliştirmek anlamına gelir - sadece queer sağlığı için (yakındaki) uzmanların bir listesini araştırmak ve onları erişilebilir kılmak olsa bile. Basa dönüyoruz: Kırsal bölgelerde otobüs, tren ve hatta internet şeklindeki kamusal altyapı bir lüks olarak görülmemeli, sosyal katılımın bir temel taşı olarak güçlendirilmelidir - özellikle de queer alanlar ve hizmetler en yakın büyük şehirde bulunuyorsa.

Finans alanları: Günün sonunda, queer angajman ve queer hareket de parayla ayakta duruyor ve düşüyor. Kırsal bölgelerde queer güvenliği için çalışan tüm gönüllülere teşekkür ederiz, çalışmalarınız harika ve çok önemli. Bununla birlikte, queer dayanışma insanlara o kadar güçlü bir şekilde bağlıysa, yapılar söz konusu insanlarla birlikte yıkılır, queer özgürleşmenin sürekliliği tehlikeye girer. Queer haklarının uygulanması, yapısal olarak sabitlenmesi, kalıcı hale getirilmesi ve böylece (duyarlı bir şekilde) kamu kesesi tarafından finanse edilmesi gereken bir iştir - güvencesiz maaşlarla değil, geçim sağlayabilecek ücretlerle ve her yıl proje başvurusundan proje başvurusuna sallanmak zorunda olmayan bütçelerle. Çünkü queer çalışma insan haklarının uygulanmasıdır ve bu nedenle bir artı x değil, geçim kaynaklarını

güvence altına alır. Tüm yumuşak politikalara ek olarak, bu işi güvence altına almak için sert bir yeniden dağıtım da gerekiyor.

Nihayetinde bu, insanların çevrelerine karşı değil, çevreleriyle birlikte gelişebilmeleriyle ilgilidir. Tüm küçük kasaba queerleri büyük şehirlere taşınmak istemiyor, hepsi aynı özgürlük kavramını paylaşmıyor. Yine de seçim özgürlüğü için şu geçerlidir: Kırsal kesimdeki queer yaşam, tıpkı şehirlerde olduğu gibi parasal, altyapısal ve fiziksel olarak güvence altında olmalıdır. Aynı zamanda, uygun kiralarla, devlet hizmetleri özelleştirilmeden, fiziksel ve sözlü şiddete karşı mücadele ederek, herkes için kendi kaderini tayin eden bir yaşam ve kentsel alanlara erişim açık tutulmalıdır.

Fabian

"Somewhere Over The Hay Bale" podcast'inden - taşradaki queer yaşam hakkında podcast

<https://somerwhereoverthehaybale.podigee.io/>

somewhere-podcast@posteo.de

03.07.2022

Translated with www.DeepL.com/Translator (free version)